

Véssey Miklós MEGELŐZŐ SZERELÉS

Elsősegélyórán ülök, hogy megtanuljam
miként menekül a vér, ha kiengedik börtönéből,
hogyan kell bezárni a kapukat, mielőtt
minden életfogytiglanra ítélt vörösvérsejt
napvilágra szökik érrendszerünk körfolyosós fegyházából,
tapasztalt mentős oktat, miközben
jójúúen csámcsog egy rágón,
vaskos izmai meg-megrándulnak a vöröskeresztes póló alatt,
amint heves karmozdulatokkal magyaráz
egy videót, portugál focimeccs
jól játszol, de a második féldőben
becsúszol és sárgát kapsz,
mire elmosolyodsz, megigazítod a sípcsontvédőd,
aztán a gyepre fekszel,
a tanár oda-vissza tekergeti a filmet, tárgyilagosan magyarázza
arckifejezésed, ördögi mosolynak hívják,
amikor nem kap levegőt az ember és tágítani próbálja
a légutakat, ördögi mosoly, nézze meg jól,
nem látta? várjon, visszatekerem,
most sem, na még egyszer, s nézmem kell
amint felállsz és lefekszel vagy tízszer,
a legelejére tekerje, mondom a mentősnek,
aztán berohanok a pályára,
félrelöklek, becsúszom helyetted,
elesik a csatár,
int a bíró, kopasz biztonsági őrök
tepernek a földre, karom csavarják, majd kabátomnál fogva
visszadobnak a tanterembe,
egy porcikám se sérül, amikor a tévéből a padlóra zuhanok,
tökéletes dzsúdógurulással buk fencezem a székemig,
az oktató elindítja a videót, de neked már
nincs miért becsúsznod, nem kapsz sárgát,
nem mosolyodsz el,
nem hajolsz le, hogy megigazítsd a sípcsontvédőd,
nem fekszel a gyepre, a teremben mindenki
kérdőn néz a mentősre, aki hirtelen nem érti,
miért is mutogat egy portugál focimeccset
elsősegélyórán.